

неприще-то на неговы-ты благодѣянія
камъ человѣцы-ты, слушаме сжы-ты му
думы, глѣдаме страданія-та, смерть-тѣ и
вѣскресеніе-то му. Ако пазимъ въ сърд-
ца-та си вѣспоминаніе-то на негово-то
поученіе и страданія, и послѣдваме всѣ-
гда примѣра му, тогава живѣемъ у свѣ-
ты-ты мѣста; тѣй найстинѣ може да е
сичка-та земя за нась освѣтена “.

Рѣченни-ти поклонница бѣжъ извѣ-
стни за кулж-тѣ на Лименъ, и много по-
хваливахъ Господаря Христодула. „Ако
не бѣше кула-та му толкози далече, каза
по-старый, и ако ся надавахъ че щѣ
можж да ся видж съ тойзи добрый гос-
подарь, благодарно быхъ направилъ одно
забицденіе оттамъ за да го видж “. А
Рада го увѣряваше, че пѣть-тѣ, кого-то
трѣбваше да слѣдвать, заминуваше твър-
дѣ близо до Лименъ.

Мними-ти поклонница, обрадвахъ ся
и прѣвѣсходно и рѣшихъ да трѣгнѣть у-
трѣнь-тѣ рано за да отиджть тамъ: А
Славка и майка й имъ порьчахъ много
моздравленія до Христодула Маріј и Еле-